U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **B. V. H.,** zastoupen Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, Ph.D., advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,** se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 10. 2018, č. j. 15 A 128/2016 - 51,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. et Mgr. Marka Čechovského, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností ze dne 5. 11. 2018 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 10. 2018, č. j. 15 A 128/2016 - 51, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2016, č. j. MV 80618-6/SO-2016. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil usnesení Ministerstva vnitra ze dne 29. 4. 2016, č. j. OAM-2524-20/DP-2011, jímž bylo podle § 66 odst. 1 písm. f) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, zastaveno řízení o žádosti stěžovatele o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání.

[2] Podáním ze dne 19. 12. 2018 doručeným Nejvyššímu správnímu soudu téhož dne vzal stěžovatel prostřednictvím svého právního zástupce kasační stížnost v celém rozsahu zpět.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel disponovat řízením nebo jeho předmětem a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (viz § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s."). Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud řízení zastaví.

[4] Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[6] Jelikož řízení bylo zastaveno před vydáním rozhodnutí o věci samé, rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 10 odst. 3 a 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), o vrácení zaplaceného soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti sníženého o 20 %, tj. o 1 000 Kč.

[7] Protože nebylo rozhodováno o návrhu na přiznání odkladného účinku, Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 10 odst. 1 věta první zákona o soudních poplatcích o vrácení zaplaceného soudního poplatku za tento návrh.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu